

[Karl Olsen.]

for dem at vide, hvad de kan regne med at faa, og naar Pengene vil komme til Udbetaling. Jeg advarer i denne Forbindelse meget stærkt mod den Betragtning, som skal være kommet til Orde fra et Medlem af Regeringen, at disse Beløb kunde gaa lige op med de ekstraordinære Indtægter, som især de jyske Byer har haft takket være Besættelsen. Det er jo nemlig ikke alle Byer, der har haft dette tvivlsomme Gode at have de Indtægter, og en østjysk By som Kolding har i allerhøjeste Grad baaret Byrderne uden at have haft den tilsvarende økonomiske Fordel. Der er her Tale om Krigsomkostninger, som nu maa paalignes hele Landet, saa at Egne, der er sluppet forholdsvis blidt gennem Besættelsens onde Aar, kommer til at bære deres Del af Byrderne.

Dernæst vil jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om Tjenestemandstanden og dens Forhold. Der er ingen Tvivl om, at Tjenestemandstanden i sin Helhed er blevet daarligt behandlet økonomisk i Besættelsestiden. Det er en Kendsgerning, der ikke kan afkræftes. Derfor venter man i Tjenestemandskredse med stor Utaalmodighed paa, at Tjenestemandskommissionen skal afslutte sit Arbejde, saaledes at Rigsdagen kan komme til at behandle en Revision af Tjenestemandsløven. Man venter som en Selvfølge, at Reallønnen af 1939 genskabes gennem denne Revision. Dette er det absolutte Minimum. Derudover møder de enkelte Grupper af Tjenestemænd med deres eget Krav.

Om en enkelt Gruppe af Tjenestemænd, der ikke er særlig talstærk og derfor ofte har vanskeligt ved at blive hørt, den højere Skoles Lærere, vil jeg gøre et Par Bemærkninger. Denne Gruppe lever under saadanne lønmæssige Forhold, at en Proletarisering af Standen truer. De Mennesker, hvem man betror den højeste Skoleuddannelse her i Landet, yder Staten ikke en Løn, der sætter dem i Stand til at holde sig paa Højde med de Krav, der stilles til dem i deres Gerning. De har ikke Raad til at købe de nødvendige Bøger eller anvende den Tid til Hjemmearbejde og videre Uddannelse, der er nødvendig i deres Gerning, men de maa styrte Byen rundt for at skaffe sig de Ekstraintægter, der kan sætte dem i Stand til at sikre deres Familie en almindelig borgerlig Tilværelse. Hvis ikke man gennem den kommende Revision sikrer denne Gruppe Tje-

nestemænd ordentlige Lønningsforhold, maa man i den kommende Tid regne med svigtende Tilgang af kvalificerede Kræfter til Gymnasieskolen, og dette kan det danske Samfund, den danske Stat ikke være tjent med.

Som Repræsentant for Provinsen valgt i Kolding vil jeg, som andre Repræsentanter har gjort det under Finanslovdebatten, vende mig imod den stadig stigende Centralisation, der finder Sted i det danske Samfund med Centrum i København. Staten maa gøre alt for at modvirke unødige Centraliseringstendenser. Det er saa let og fristende i et lille Land at forfalde til at centralisere. Det er en Fare for den sociale og økonomiske Samfundsstruktur, at det sker. København er stor nok, vi ude i Provinsen synes ikke, der er Grund til at gøre den større; vi maa forlange, at der lægges større Myndighed til de stedlige Embedsmænd. Værst føles det for Provinsens Erhvervsliv for Tiden, at alle de af Restriktionerne nødvendiggjorte Nævnligheder i København. Hvis det ikke er muligt at blive af med Restriktionerne inden for en rimelig Tid — og det maa man jo regne med at det ikke er —, saa maa Nævnenes Myndighed kunne delegeres ud til stedlige Myndigheder. Det er nemlig urimeligt f. Eks., at et Byggenævns Kontorfolk i København er fuldstændigt eneraadigt afgørende for en jysk Købstads Byggeforskel. Der maa efter vor Opfattelse derude ske en Ændring i dette Forhold.

Mit Partis Ordfører, den forhenværende Udenrigsminister, og mit Partis sønderjyske Repræsentant, det ærede Medlem Hr. Bartholdy, har begge under denne Debat givet Udtryk for, med hvor levende Interesse vi fra konservativ Side følger Udviklingen i Sydslesvig. Jeg hører til dem, der tror paa, at noget afgørende er ved at ske i den sydslesvigske Befolkning; jeg tror, at en afgørende Sindelagsændring er undervejs, og jeg vil være med til at yde den sydslesvigske Befolkning den Støtte, som er nødvendig, for at den kan komme til at leve under Forhold, der gør det muligt, at dens Sind kan rodfæstes i en virkelig Danskhed. Men nu venter vi at høre fra den højtærede Statsminister, hvad den sidende Regering har foretaget sig i den sydslesvigske Sag siden Regeringens Tiltræden, og hvad Regeringen agter at gøre i Tiden, der kommer. Vi ved jo alle i denne Sal, hvorledes Partiet Venstre tog denne Sag i Valgkampagnen, saa vi har Lov at vente en virkelig stærk Indsats.